

MB

158.285

Fabó Kinga

Élég, ha én tudom

SENECA

THESAURUS

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

SENECA® KIADÓ

Kéri Piroska & Halász Péter
kiadása

BUDAPEST, 1996

Fabó Kinga

Elég, ha én tudom

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

SENECA® KIADÓ

219411

A kötet megjelenését a
Magyar Könyv Alapítvány
támogatta

A szerző fényképeit
Molnár Imre
készítette

HB 118285

1997

Országos Széchényi Könyvtár

ISBN 963 8038 31 4
ISSN 1218-1420

© Fabó Kinga 1996

Seneca Kiadó 1996
1122 Budapest, Városmajor u. 15.
Felelős kiadó: Kéri Piroska
Művészeti vezető: Sárközy Halász Péter
Borító: Fabó Kinga
Műszaki szerkesztő: Keresztes Mária
Nyomdai előkészítés: Tokai Gábor
Nyomtatás, kötészet: Pátria Nyomda

Tartalom

1. Androgin; mert hasonlított hozzá.	11
1. A fül	13
2. Divat, divatok; mindegy	14
3. Őszinte női rosszindulattal	15
4. Női monológok divatja sok	16
5. Egy Joyce Carol Oates átírat	17
6. Leszbosz; talán	18
7. Ő és én	19
8. Látod, például én	20
9. Sötét erők munkálnak itt	21
10. Két nőnem, szőlőszem	22
11. A harmadik: a semleges	23
12. És megnyeri a szépségversenyt	24
13. Részletezi a szerelmi életét	25
14. Hogy félti a közepét	
15. Hogy félti a közepét <i>(Ritmikusan vagy vergődve ugyanaz – kicsit másképp).</i> . . .	27
16. Nincs harag. Nincs harag	28
17. Csak a testek öröklődnek; szőke, barátnője	29
18. Leszbosz, talán, most igazán	30
19. Először érez szerelmet nő iránt	31
20. Szép, kicsi fenekem	33

21	Sylvia, Marilyn; hajnal, öngyilkos játékok	37
22.	Hogy szüntessem a szépet	39
23.	Máskor nyugodtan legyél szemtelen	40
24.	Bele. A közepébe. Oda	41
25.	Kemény kézzel, ahogy a verseimet írom	42
26	Ő maga közölhetetlen. Hadd legyen egész jeltelen.	43
27.	Ismétlődések, holnapok: nyárvég	45
28.	Visszanéz; integet	46
29.	Nem voltam tőle el- ragadtatva.	47
30.	Unalmában, és kínjában a gépet kapcsolgatja	48
31.	Sebész, vagy ékszerész; addig örülj, amíg van mit hazudnod	49
32.	Sebész, vagy ékszerész: mint Marilyn <i>mellei</i>	50
33.	Csupa abszurd, meghökkentő címet adtam nekik	51
34.	Tóga; tunika	52
35.	Arra kérlek, ne hívjál meg	53
36.	Biztos kézzel; a közvetlen odafordulás: köszönet érte Assiának	54
37.	Teste mélyén erőszakot keres	55
38.	Jó vagy nagyon. Jó vagy nagyon	56
39.	Lefotózom: test mint üres	57
40.	Egy kicsit más	58
41.	Csak az az egy. Csak az az egy. Az egy műtét volt csak, nem találkozás	59

3. Csupa Miss Havisham	61
42. Merev arc, hajlékony csukló	63
43. Csak óvatosan	64
44. Ő-alakú (<i>lágyan</i>)	65
45. Ő-alakú (<i>keményen</i>)	66
46. Ha már én nem vagyok rokokó	67
47. Kérek egy öregasszonyt, mondja	69
48. Vízszintes fekete hang	70
49. A titok viselőjével együtt sírba száll, míg teste mélyén megdermednek a mozdulatok	71
50. Minden megnő a hirtelen támadt ürességben	72
51. Férfi, illattal	73
52. Poros kelléktárak mélyén	74
4. Mint Marilyn mellei	75
53. Hervatag volt, és dekadens	77
54. Nem divatból tettem	78
55. Női kertek alján	79
56. Kapja a bókokat. De nem figyel oda	80
57. Épp ráér és erre jár. Miből gondolja, hogy én is?	81
58. Monroe – Millernek, vagy inkább Mailernek	82
59. Melanie és Milán. Alirán	83
60. Ez már csak örökölt erőszak: az át- alakulás	85
61. Nyár és könnyű	86
62. Kéjesen, ki- pihenten.	87

63. Hűvös, tartózkodó hangon	91
64. En a magam útját járom. Azért valahol még mindig kedvellek	92
65. Elég, ha én tudom	93
66. Gyors, rövid	94
67. Lenni akár irodalmi	95
68. Épp ráér és erre jár	96
69. Fut az énje elől, az meg fut utána	97
70. Rafi	98
71. Habozó amorózó	99
72. Saci	100
73. Androginosz	102
74. Két szövettan között	104
75. A lelkekről: néhány ő- -androgin	107
76. Rák	109
77. Mint régen	111
78. Azt hittem Izland: a lelkek országa	112
79. József Attila az életét ajánlja fel, Flóra nyelvórára siet	112
80. Elnyel, elfelejt	114

OSZK
Országos Széchényi Könyvtár

1. Androgin; mert hasonlított hozzá

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Mintha egy szentélyhez járulnának, úgy
jönnek, jönnek a füleimhez. Még jó,
hogy szép nagy füleim vannak.
Mélyek, öblösek.
Jönnek a csípő- és kebelméretek.

Jön a magányos. Neki a férjem kell.
Jön a családanya. Ő férjezett, frigid.
Ha éppen nem jön, nyelveket
tanul, meg utazik.
A lesbikus? Ő el se jön. Pedig őt

elcsábítanám. Jobb híján a fülem
hegyezné önmagát. (Jó nagy.)
Nőies nőt elvből nem hívok meg.
Férfiakat sem. Hozzájuk
én megyek.

De nekik is csak a füleim kellene.
És a szájak? Be nem állnak.
És a fülem? A fülem, az néma.
Csak a fülbevalómat cserélem néha.
A fületem, azt nem hagyom.

Divat, divatok; mindegy

Nőnemben többes szám első
személy vagyok. Kis rózsaszín
cicamica. Vagy olyan, mint
amilyen nagyon nem: szabadelvű,
baloldali és feminista.

Hímnemben egyszerűbb:
ott elég csak lenni.
Többes számban is egyszeri
testem pusztán szexuális
használatra szolgál.
De arra nagyon jó.
Abban eredeti.

Őszinte női rosszindulattal

Ez a nő szép? No ezt
nem hagyom annyiban.
Nem hagyhatom. Sárga
vagyok. Sárga az irigységtől.
Majd én megmutatom.

Majd én. Én leszek a divat!
Jól csinálom. Mint egy
hivatásos. Egy nő ha jó,
jobb, mint egy férfi.
De ritkán jó, sajnós.

OSZK
Országos Széchényi Könyvtár

Női monológok divatja sok

Női monológok divatja sok.

Én is írtam egyet.

Tudod, újabban csak nőkkel
csinálok. Egy

férfi túl durva most nekem.

De ha egy nő a fenekét rázza

– rázza és riszálja –

ettől rögtön tűzbe jövök

– ha van időm –

két nagy sikerélmény között.

OSZK
Országos Széchényi Könyvtár

Egy Joyce Carol Oates átirat

Csak két nő van:
Monica és Sheila.
Sheila híres festő.
Monica szőke, kékszemű.
Sheila neki csak főpróba.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Leszbosz; talán

Amikor üres a szoba,
és üres az ágy,
te vagy a hasonlított:
te hasonlítasz hozzám.

Vonz és taszít
csillogó, fekete szemed.
Két szabálytalan nő.
Ki bocsát meg kinek?

Test felől fogy el a lélek:
mint akik csak töredékek.
Összpontosítasz. Mire jó?
Mit kéreted magad?

Egyenlőtlen a harc,
mert a szexet nem tudom bevetni.
Egy férfit el-
csábítani: semmi.

Harmincöt múlt. De még
fiatalos.

Még jól
tartja magát.
Hátulról egész

jól néz ki.
Jazz-balettre jár.
A fiatal
fiúkat kedveli. Meg a
korombeli nőket.

Egyre kevesebb közöm van hozzá.

Országos Széchényi Könyvtár

Látod, például én

Fiú, vagy lány?
Netán lemez?

Hímnemű,
mint a tökéletesség.

Mégis: ki érti meg?

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Sötét erők munkálnak itt

Imádóm, Orsolya
jól megrendezett mű-
felháborodással közli,
hogy ő nem *olyan* lány,

és hogy egyáltalán:
hagyjam már őt békén.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Két nőnem, szőlőszem

Kis nőnem!
Bocsáss meg!
Próbababának néztelek.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

A harmadik: a semleges

Most nincs kedvem át-
öltözni.

Nincs kedvem hozzá-

mosolyogni.

Férfivendégem volt.

Vagy nő.

Vagy megfigyelő.

A harmadik nem.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

És megnyeri a szépségversenyt

És összeáll, és összeáll,
és összeáll

valakivel a kép.
Ó, te szép!

Te szépek szépe!
Tudom jól,

hogy most mi kéne.
De tőlem nem

kapod meg.

Részletezi
a szerelmi
életét

Fiú vagyok, vagy lány?
Mindkettő

egyformán taszít.
A kétneműség

vonz. Női kertek alján.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Hogy félti a közepét

Jó neki.
Jó nekem.
A barátnője

jobban érdekel.
Neki
elvei vannak és

menyasszonya.
Mozdíthatatlan,
mint egy mozdulat.

(Amivel együtt
jól mutat.)

Országos Széchényi Könyvtár

Hogy félti a közepét

(Ritmikusan vagy vergődve ugyanaz – kicsit másképp)

Jó neki. Jó nekem.
A barátnője jobban érdekel.
Neki elvei vannak és menyasszonya.
Mozdíthatatlan, mint egy mozdulat.
(Amivel együtt jól mutat.)

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Nincs harag. Nincs harag

Te vagy az? Rosszabbat
vártam.

Illetve nem
vártam senkit.

És csak mondja,
és csak mondja, pedig
nem kérdeztem semmit.
(Gyűjtöm a szép nők

képeit.)

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Csak a testek öröklődnek;
szőke,
barátnője

Úgy látszik, ő is
a nőket kedveli.
Jó az izlése.
De csitt, de csitt.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Leszbosz, talán, most igazán

Egyikünk se szép, de vonzó.
Minek akkor a horoszkóp-
háború, a napforduló?
Elég egyetlen mozdulat.

A lány fiatal, fényes, férfias.
Én meg az abszolút nő, az
ambivalencia. Ketten együtt:
Androgin, Szapphó, Lesbia.

OSZK
Országos Széchényi Könyvtár

Először érez szerelmet nő iránt

Úgy látszik, ma csak a nőknek kellek.
Ma megint női nap. Női testek.
Nők. Hidegek. Kékek és kemények.

Van köztük meleg is.
Néha vágyom egy kis
melegségre.

Adtam neki én is.
Bennem is van bőven.
Énje lett neki belőlem.

Megint lett neki egy énje.
Körbejárja. Örül. Gyönyör-
ködik benne.

Én is szeretnék egy ént. Mert
az enyémet
elzárja előlem.

Vagy így a jobb, hogy végleg meg-
szabadulok tőle?
Mi marad belőlem?

Egy szép
délelőtti emléke.
Rosszat szoltam volna megint?

Ezek szerint
lejárt neki
a nekem szánt énje.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Szép, kicsi fenekem

Most mosolyogsz.
Mit szabadítasz meg

tőlem?
Kár, hogy nős vagy.

Oda a
tökéletességem.

Amely,
mint tudjátok, kétnemű

éltető elemem.
A vonzeróm. A vonzeróm:

szép, kicsi fenekem.

2. Mme Sztavrogin

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Sylvia, Marilyn; hajnal, öngyilkos játékok

„... ezek a gőgös, büszke,
fölényesen magabiztos
és cinikusan kemény emberek, ...”

(A mottó nem róluk szól, de én
rájuk vonatkoztatom.)

Marilyn Monroe. A gátlástalansága vonzott. Az a tökéletes gátlásnélküliség. Szexuális vonzereje: a hiány. A gép, a gép. A működés. Az üresség. A gyűlölet, amelyből az erőt merítette. Az üvegbúra, amely körülvette. Amelyet mindenhová magával vitt. Álmatlansága. Öngyilkossági kísérletei. Tátott szája. A mellei. Közönységessége. Az, hogy sosincs egészen ott, ahol éppen van. Nincs ott a saját testében. Saját testében föl-lejár. Voltak saját érzései? *A mellei.* Mailert nagyon izgatja Monroe melltartója. Jobban, mint az, ami benne van. Monroe kifordítja a testét. Monroe használati tárgy. Monroe-ból az üresség árad. Csak nemi aktusokban létezik. Nem tud beszélni. Nem tud élvezni. Örömtelen neki a szex. Pusztá vágy, amelyet ki kell elégíteni, bármi áron. Önző, egyszemélyes gyönyör. Akár önkielégítés is lehetne. Gyönyör? Csak szükséglet. Számára ez így természetes. Mint mikor egy gombot kapcsol be az ember. Monroe valós életét nem ismerem.

Csak a legendáját. Nekem: szépség és technika. A mechanikus mozgások maximuma.

Hogy szüntessem a szépet

Szavam lassan ölő méreg.

Lassan szünteti a szépet.

Felőről és beletalál
a szív közepébe.

A gép, a gép

most nem gonosz:

telt mint *üres*,

néma kolostorok.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Máskor nyugodtan legyél szemtelen

A ruha marad. Én megyek.
A ruhából nőtt ki a test.
A gyűlölet. A gyűlölet.

Ami mozgásban tartotta.
Hallani sem akart róla(m).
Bosszúból bonbont veszek.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Bele. A közepébe. Oda

Küldöm neked
ezeket a végsőig megmunkált kemény,
kegyetlen verseket.

Annyira nem
szeretem magam, hogy

szép verseket írok.
Ez nem baj.
Csak kínos.
Én nem
másodlagos élményekből írok.

Kemény kézzel, ahogy a verseimet írom

Íróvá nem ütött.
Még pofon se ütött.

(Ahhoz gyáva.
Mások neve mögül támad.)

Állatai között így nem
lettem még kivert kutya sem.

Bestiáriumába betelt.
Nekem meg a pohár.

Túlcsordulok. Nem baj.
Így messziről szeretem a

bestiáriumát. De nem
vágyom bele.

Ő maga közölhetetlen.
Hadd legyen egész jeltelen

A naplóim! A levelem!
A leveleim! A naplóm!
Tiszta pornó!
Hát még a verseim!
Kéne; mi?

Azt meghiszem. (Meghitten
csöpög a vécé. Két
üzenetrögzítő beszélget. Egy
nyelviskola hirdeti magát.)
Nem, nem adom.

Ha kérnék, se adnám.
Számomra mindez holt
anyag. Semleges, személytelen
erőszak.
Nem a sikoly.

A sikoly hiánya hiánytalan.
Félek, félek a múzeumban.
Nem akarok jelet hagyni.
Csak ne lehessen tudni, ki
beszél. És azt se,

amit mond. Szabad-
idejében pont
jó. Akkor
nem mond semmit. Akkor
kéne; mi? Azt meg-

hiszem. Sodrásom
sötét, kisszerű. Miért nem
kapok fényeket?
Kurtán-furcsán és
korán távozom. Szó se

róla. Nagy
érdem ez. Abba-
hagyom. Igen. Úgy
döntöttem, hogy abbahagyom.
De csak úgy, magamnak.

Ismétlődések, holnapok.
Ilyenkor mindig vastagon.
Mért is ne? Azt se
tudja, hogy a
világon vagyok.

Hát még, ha tudná.

Ismétlődések, holnapok: nyárvég

Lassan telik meg a város.
Ott támad, ahol nem várod.
És a szomszéd? Folyton
követ sikál. Ő is unatkozik.
De valahogy máshogy.

Tudtam én! Na ugye; megmondtam?
Túl kell élnie önmagát!
Túl kell élni. Kell? Miért kellene?
Nem válogat.
Nekem meg rámegy az életem.

Vasárnap volt. Szabad voltam.
És semmit sem
jelentettem. Holnap hétfő.
A hétköznapiakat
szeretem.

Visszanéz; integet

Nem kér sokat.
Nem kéreti magát.

Akkor holnap, mondja.
De aztán mégis

ellenáll.

Akkor hogy

kerülök ide?

Nem mintha bármit is jelentene.

Mégis: én így
telelgetek.

Kapóra jön.
Én meg megyek.

Nem voltam tőle el-
ragadtatva

Ki-bekapcsol.
A legjobbkor.

Tetszel nekem, mondtam.
De nem

gondoltam komolyan.
Ezek után

közölte,
hogy ő monogám.

Na, ezen fel-
bátorodtam. Kinek

mondjam el?

Unalmában,
és kínjában
a gépet kapcsolgatja

Őrült kacaj.
Pengeéles.

Ez a kékség
szűnhetetlen.

Metsz. Vág. Tördel.
Gyökeret ver.

A gép. A gép.
Óhajom, sóhajom

nem száll fölfelé.
Kényes és kék

kisasszonyok.
Sebtében vissza-

kapcsolok.
Körtánc:

szépség és technika.
A mechanikus mozgások

maximuma.

Sebész, vagy ékszerész;
addig örülj, amíg van mit hazudnod

Hajnalban a hajnal
metsző üveghang:

hideg-kék sebész, ékszerész.
Kristálykemény csengése van.

Bizony, bizony.
Én meg-

írom. De kit
érdekel?

És az olvasó?
Milyen jó

néha hazudni.
Ha nem megy, a művészeti

beavatkozás segít.

Sebész, vagy ékszerész: mint Marilyn
mellei

Várj egy picit.
Egy műtétet

kell még befejeznem.
Aztán ellenem

fordulnak saját verseim.
Estem: *testem*.

Jól rákezdtem.
Most mégsem

fogok hazudni.

Országos Széchényi Könyvtár

Csupa abszurd, meghökkentő
címet adtam nekik

Az estnek címet is adtam.
Úgy maradtam.

Ha mégsem:
égetnek

szégyenem piros tavaí.
Ebbe beleadtam

apait-anyait.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Tóga; tunika

Cím. Cím. Cím. Cím.
És még egy cím.

Húha.
No ezt

nem gondoltam volna.

Most megint
szépnek kellennem.

Biztosítótű, melltartó:
a fenntartó

közegek.

Arra kérlek, ne hívjál meg

Jön a vonat. Jön a vonat.
Kinyitom

az ablakokat.
És meg-

húzom a vész-
féket. A többi: még

bizonytalan.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Biztos kézzel;
a közvetlen odafordulás:
köszönet érte Assiának

A szeretőjével van és
a férjére gondol.

Ahogy az erőszak elszabadul.
Ahogy áttör

a formákon: az rítus.
Ritmus és rítus.

Melyik az, ami nem hazug?

OSZK
Országos Széchényi Könyvtár

Teste mélyén erőszakot keres

Hogy utállak! Unalmadat.

Köszönöm, hogy utálhatlak.

Ahogy odatörleszkedtél hozzám.

Nem ölsz meg: lecserélsz.

Megyek: mintha mennék hozzád.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Jó vagy nagyon. Jó vagy nagyon

Jó, hogy hagyom. Jó, hogy hagyom.
Jó-
indulatom mozgatom.

Én, a barom. Én, a barom. Ő meg-
kérdezte, hogy vagyok.
Benne vagyok. Benne. Jön

a másik. Hagyom. Őt is meg-
mozgatom. Nagyon
őt sem szeretem.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Lefotózom: test mint üres

Nem, azt nem engedi.
Ahhoz nem elég jó-
pofi.

És nem profi.
Viszlát, szivi. Szia,
puszi.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Egy kicsit más

Ez egy nevetős nyári kép.
Nélkülem sikerült így.
Lefokozom, közlegény.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Csak az az egy. Csak az az egy. Az egy
műtét volt csak, nem találkozás

Egyet-mást én is mondhatok,
tekintve hogy

jó mesterlövész.
Azon vagyok. Azon. Rajta

fekszem: üres
műveletek

egy üres halmazon.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

3. Csupa Miss Havisham

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Merev arc, hajlékony csukló

Nagyot bókol.
És elkékül.
De nem hajol meg.
Hibbant baronesz és komornája –
Furcsa tárgyak kalitkába zárva.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Csak óvatosan

Fehér hotel. Ahol nincs bűn. És nincs
bűntudat.

Hervatag vagy.

És dekadens.

Hétfőn csalj meg.

A hétfőket

szeretem.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Ő-alakú

(lágyan)

Gonosz, gótikus csipkenyak.
Reneszánsz nász, szeánsz,
fű, füst,

művészi gyerekek.
Lila köd,
mint a verseimben.

(Nem baj, ha lila.
Szeretem én
ezt a színt.)

Ő-alakú

(keményen)

Gonosz, gótikus csipkenyak.
Reneszánsz nász, sze-

ánsz, fű, füst,
művészi gyerekek.

Lila köd,
mint a verseimben.

(Nem baj, ha lila.
Szeretem én

ezt a színt.)

Ha már én nem vagyok rokokó

A külvárosban minden
olcsó. Ott olcsó
vagyok én is.
Talán még versem is
kapható.

De ki az első
mozgató?
Nem voltak mozgók,
csak mozgatók.
Üres
műveletek.
Ne írv róluk.
Tényleg nem jó
ez a kötet.
Kész örület. Kész örület.

Felhívom a rend-
őröket.
Lenyomom a gyógy-
löttyöket.
Szamár-

füleket mutatok.
Helyettük hármat
számolok.
Nincs otthon.
El-

költözött.
Meg-
halt. Foglalt. Meg-
változott a telefon-
száma.

Volt a lényében valami el-
vont. Nem túl
sok jót
néztem ki belőle.
Akkor meg-

köszöntem volna. Nem volt
valami készséges.
Tudod mit? Ne
közöljetelek. El-
terülök

a szőnyegen.

Kérek egy öregasszonyt, mondja

Hát itt vagyok például én
– így nyár végén –
Meghitten mosolygok.
Mosolyom szelíd és bájos, mint egy féreg.
Barátságos, nyári arcot kérek,
– mondja –,
s ontja,

ontja a szót.
Minek akkor
megbizonyosodni róla?
Ha megvalósulna,
mi lenne?
Csak ne
tisztelne ennyire.

Vízszintes fekete hang

Karcsú szempár.
És öntelt hegyei.
A semmi-
be kékllett bele.

Máshol kapja az esetét.

Hát erre nekem nincs időm.
Mondta a Száj és mondta a Szem.
Na, ezt meg-
figyelem.

Csak igyekezz. Csak igyekezz.

Országos Széchenyi Könyvtár

A titok viselőjével együtt sírba száll,
míg teste mélyén megdermednek a mozdulatok

Mintha a repedések mentén
szivárgott volna elő.
Nem tudott átvergődni a foltokon.

Ül halk kertben, félkörívben.
Az igazság és a hazugság közötti vékony
repedésben.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Minden megnő
a hirtelen
támadt ürességben

A lényegre
készülődtem éppen,
mikor csöngött

a telefon.
Nem mertem meg-

érinteni. Baljós,
ünnepe előtti csönd.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Férfi, illattal

Vajon milyen nő tartozik hozzá?
Milyen nő van az illaton?
Szebb, mint én? Szebb. Túlzásba nem
visz, az biztos.
Harcias amazon. Húszt
férfit lenyel egymaga.
Üldöz, üldöz az illata.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Poros kelléktárak mélyén

Megint belenéztem a
tükörbe.

Megint elfogott az ön-
sajnálát.

Hol az a kemény tartás, amit meg-
követelek?

Fogom a tükrömet és
kimegyek.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

4. Mint Marilyn mellei

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Hervatag volt, és dekadens

Megpróbál élvezni, de hiába.
Előrángat,
mint egy fáradt
használati tárgyat. A többi
hozzáképzelem.

Az arcodon szeretnék élvezni, mondta.
Megalázni akart?
Vagy nem gondolt semmit?
Be volt gyulladva a szemem
utána két napig.

OSZK

Nemzeti Széchenyi Könyvtár

Nem divatból tettem

Van itt egy
szomorkodó helyem.

Azt szeretem. Azt szeretem.

Csak szerepekben létezem.

Szineket! Szineket!

Mert fölöttem mindig kék az ég.

Nem azért. Nem azért.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Női kertek alján

Ó, az elvetemült!
Női kertekben ül.
Szárad és fárad. Egy kis üresjárat
közben
sorolja a közös szeretőket.

A helyzet hölgye voltam.
Rajongott értem.
Mit tudtam én, amit
ő nem?
Megint bedőlt. És bedőltem.

Kapja a bókokat. De nem
figyel oda

Azt se tudom, hány óra van.

Kérik, kérik

tőlem a kéziratokat.

Nem lesz lap, ami közölje.

Kiégett a villanykörte.

Most értettem meg, hogy vége.

Nevetséges, hogy mennyire

beleélem magam.

Kapom a bókokat. Félre-

teszem. Inkább eszem.

Épp ráér és erre jár.
Miből gondolja, hogy én is?

Jó könyveim vannak. És
jó vagyok
szexuálisan. Sokat

lehet tanulni tőlem.
Láttam. Olvastam. Voltam-
-e? Sorba

szedem őket.
Mi vagyok én? Szex-gép? Az a
jobbik eset.

Az legalább nekem is élvezet.
De a kultúr-
életet, azt unom.

Szerzői
szemeimet rá-
vetem. Laza

mozdulattal az ujjam
köré csavarom.
Én teszem a szivességet. Bele.

A közepébe. Oda.
Intelligens vagyok,
mondja.

Monroe – Millernek, vagy inkább Mailernek

Jól ismerlek. Szoros
pórázon
tartalak. Kéne nekem egy

mozdulat.
Hol ez, hol az.
A mosolyzár

tökéletes.
Lapozz egyet!
Alul

vagyok nyitva.

Melanie és Milán. Alirán

Azt mondtam: nem fallosz-
hiányban szenvedek.

Tévedtem.

Ha a lélek tényleg férfi, akkor mégis
kéne nekem egy.

Előbb volt kétnemű.

Aztán lett *csak* test. Vagy lélek?

Ki tudja, hogy melyik, és mikor hol fészkel?

Nem leli a helyét. Egy test neki kevés.

De a lelkében sem fér el.

Rosszul osztotta el őket a természet.

A lelkeit. Egyik frigid. A másik nimfomán.

Néha keverednek egy testen

belül, vagy két test közt. Ki tudná meg-
mondani, hogy hol a határ,

az átmenet? Mi van veled?

„Csinos.” Még a szótól is irtózom.

„Vonzó.” Az már igen. Az másmilyen.

Maszkulin és ultra-
feminin: egyszerre:

kislányos, félénk, kihívó.
Nincs kibúvó. A Melanie-ban
a Milán teljesítetlen, be-
tölthetetlen. Mindig ott van a harmadik:
Alirán, a hiány.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Ez már csak örökölt erőszak: az át- alakulás

A felesége nem
szimpatikus.

Én se neki.

Mér utál engem
mindenki?

Jobbnak láttam nem
elmenni.

Nem tudtam, hogy a
postáját
a felesége

kezeli.

A pofátlanság *sem*
vezet jóra.

Helyette: ruha-
próba. Órákig szépít-

kezem. Meg-
szoktam. Hogy
féltékeny feleségek tele-
fonja. Hát

én illet nem csinálnék, mondja.

Nyár és könnyű

Folyton részeg.
Semmi közöm az egészhez.
Most

véget vetek neki.
Sok hétvégi mendemonda.
Kiábrándító volt.

Voltam megint.
Vártam,
míg egy nap eltelik.

Kéjesen, ki- pihenten

Séta. Mozgás. Friss levegő.
Diéta. Torna.
Műszempilla.

Női líra.
Azt nem bírja.
Műveli.

Smink. A fülek.
A barátnő.
A fülei.

Megejtő unalma.
Váza nőtt köré,
hogyan eltakarja. ényi Könyvtár

Megjött.
Rímpárjával együtt.
Nyílt tekintetű, őszinte, derüs.

5. Köszönet érte Assiának

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Hűvös, tartózkodó hangon

Egyoldalú a szerelem.

Pedig érdekesebb
vagyok, mint ő.

Főműsoridő.
Frigid nő.

Használok-e? Jó-e? Bele-
nyúl a szekrényembe.

Le kell élni az életet
valahogy.

Kávét, teát adhatok?

Én a magam útját járom.
Azért valahol még mindig kedvellek

Nem is olyan jó ez a Plath.
Én sokkal jobb vagyok.
Ez a titkom. Az én kicsi titkom.
Ó, bocsánat, hogy ilyesmit mondok.

Sylvia Plath: meguntalak.
Kiábrándultam belőled.
Már régen nem hasonlítok hozzád.
Már nincs mit tanulnom tőled.

OSZK

Nemzeti Széchenyi Könyvtár

Elég, ha én tudom

Csak én tudom.
Még én kérjek bocsánatot

érte?

Megérte.

Hadd ne legyek most se prűd.
Hangsúlyos ütemű

nő.

Jól csinálja.

Beakad az egójába.
Magát falja föl

a test.

Micsoda tudás halmozódott itt fel!

Használható? Mozgatható?
Nem ér oda el.

Gyors, rövid

Csak úgy sistereg a gyűlölettől.
Vág. Rövidre zár. Koncentrál.
Élvez.

Sokat sejtetően mondja.
Hűvös, egykedvű tónusban.
Van benne valami megszállottság.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Lenni akár irodalmi

Mögötte ott áll egy egész hagyomány, egy egész
hadsereg.

Unom, mikor valamit csak úgy versbe szed.
Mikor egy szó csak rímpárjával együtt érdekes.

Taszít a kiszámítható rímpár.
Az egynemű, egyértelmű,
elvont, steril világ.

Mindent jobban tud, mint én.
Tudja helyettem. Nem tudja.
Honnan is tudná?

Sokat van az utcán.
Józan, praktikus céljai.
Minden más azután.

Van egy formakultúrája.
Ismeri a kész formákat.
Közülük válogat.

Kiegyensúlyozott, okos, nappali.
Nem érdeklik más emberek titkai.
Neki magának sincsenek. Csak hagyomány, csak
hadsereg.

Épp ráér és erre jár

Váróterem.

A többit hozzáképelem. Hagyom.

A többit mozgatom.

A többit szóban.

„Nem vagyok én gyorsvonat.”

„Én meg nem vagyok pályaudvar.”

Beprogramoz. Mozgat.

Én vagyok a mozgatható program.

Álljon meg a vonat!

Álljon meg a menet! Ki tesz
szivességet kinek?

Beszippant a huzat.

Kettőnk között mi van?

Huzat.

Jön az újabb vonat.

Fut az énje elől, az meg
fut utána

Saját fotó, saját gyerek.
Hova vezet
ez az önélvezet,

ez a tömény önimádat?
És ha ez még fokozható:
a napló,

a nárcisztikus önmegörökítés vágya?
Mondanám: semmi, ami én.
Mondom is: végzek vele.

Leszámolok: de hiába.
Rögzítenek üres helyek.
Ő meg jön utánam.

Jön, és megköt. Sőt,
még tovább is adja magát – lám –
ennyire szereti.

Férfit, nőt egyként elbűvölök.
Még a gyerekeket is.
Csak a magamét nem.

Csak a másét igen.
Minden, ami nem én, az jó:
nekem való, idegen.

Dörgedelmek. Szeppenjek meg?
Vonuljak vissza?
Merengőn a kerengőn

őrült pszichiáternő és fia.
Kettejük kóros szimbiózisa
kész paródia.

Máris áristomba dugna a nő.
Amióta ilyen idióta,
félti tőlem a fiát.

Féltékeny és feledékeny.
Rafijával kéz a kézben
úgy néz rám, hogy nem köszön.

Két életre kényszerít a
tömény ambivalencia:
hogy köszönjek úgy, hogy ne köszönjek vissza?

Habozó amorózó

Szépségflastrom? Inkább klastrom?
Most nem tudom. Rostokolok
kolostorok tövében.

Szépasszonyok ölében.
Máskor kivárom az estét.
De most: tessék: itt vagyok. Én?

Egyszerre sok.
Csak egy részem.
Nem a szemérem

fojt vissza. A nimfománia, a vonzó,
az a rontó, rokokó,
habozó amorózó.

Mint kipattanó rügy hegyes,
kemény mellek: Saci.
Fiús haj, apródfrizura: Gabi.

Saci – ez meglepő – eredetileg egy Sanyi.
Van olyan Sándor is, aki
született Sarolta. Néha kizsarolja

magából a férfit.
Udvarol és udvaroltat.
Férfimódra lovagoltat.

Számára ez a vonzerő.
Egyszer férfi, egyszer meg nő.
Vagy egyszerre mind a kettő.

Lehet anális: szadista, mohó.
Vagy orális: finom, tartózkodó.
Mikor melyik? Ha mindegyik: melyik melyik?

A változó. A változóban egy.
Két lélekben a test. Két testben a lélek.
Két test és két lélek forr össze egy névben.

Megsemmisítik egymást a testükön.
Eldöntöttem, hogy hozzájuk van közöm.
Van a Sanyi, meg a Saci. A kettő nem

ugyanaz. Vagy mégis? Bennem
összeforrnak: mind a kettő análisan férfi.
Letepernek brutálisan, vadul.

Saci Sanyiként hal belém, ahogy belém hatol.
Hogy nőként milyen, azt nem tudhatom.
A nevei, a nemei

változnak. De ki ő? Milyen
szubsztancia?
Vagy ez az akcidencia?

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Androginosz

A méhek mind kemény, feltöretlen szüzek.
Szüzek, de nem úgy, mint mi, halandók.
Egójuk nincs. Kétneműek. Ahogy a hold.

A pillangók. Fallosz-lelkek.
Női testet öltött lélek-falloszok.
Hold leánya, lányai

vonzottak, de csak amíg
meg nem ismertem őket.
Mint szeretőket.

Meguntam az egómat.
Meg az övéket.
Unom a szolgálatukat.

Éket ver közénk. Se
be, se ki nem enged. Hiába
próbálkozom. A magamét

még csak áttöröm valahogy.
De az övét? Azt hogy?
Önző, ösztönző; de mire?

Eredendően ilyen?
Önállótlan, függő.
Hogy pont tőlem: elcsüggesztő.

Nem is sejti, hogy én függök tőle.
Én vagyok erősebb: a kiszolgáltatott.
Nőben kemény, erőszakos.

Férfiban finom, törékeny, gyengéd.
Mit szeretnék? Hogy egyszerre
teperjen le, simogasson,

hatoljon belém erőszakosan, vadul.
Hadd legyek újra üres, semleges.
Személytelen, elementáris nő.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Két szövettan között

Üres halmaz.
Üres műveleteket tartalmaz.
Óvja, félti.

Bebeszéli, kibeszéli.
Nő, vagy férfi. És meg-
hosszabbodik.

Mozgatná ő, ha lenne mit.
Semmi rejtély, semmi titok.
Nyitok.

Unom az egynemű férfiakat.
Meg az egyértelmű
nőket.

Egy kis ambivalens töltet
jöhet.
Ha jön is, mi haszna?

Unalmas, mint Kafka.
Megcsaltam? Nem csaltam?
Nem tudom. Nem mindegy?

Ha használ is, mire?
Használom őt én is.
Használom, de nem nő.

Mi bizonyítja, hogy férfi?
Teste merő unalom.
Hát még az enyém!

Hát még, ha tudná!
Nyújtja felém a kezét.
Nyújtaná ő még tovább.

„Mi bajod?” – kérdezi.
„Nagyon úgy néz ki, hogy rák.”
Azt hittem, rosszul értette.

Azt hittem, hogy csak tétováz.
De nem. Tudom már:
sose reagál. Jelet

tesz rám. A bűn
mozdítható.
De örök a jel.

Hiába mozdul el.
Kitörni nincs mód alóla.
Felváltva fáj: hol ez, hol az.

A jel is, meg a jel alatt.
Felváltva fáj: hangot nem ad.
Ütögetem: nem indul be.

Attól függ, mit kap cserébe.
Semmit. Pedig
én mondtam, de neki

rossz a
memóriája és nem is figyel oda.
Tudtam persze,

hogy rosszul járok el.
Hiszen milyen
jogon várom el?

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

A lelkekről: néhány őś- -androgen

Férfi lelkek néha női
testekbe költöznek.
Például a holdba.

Vagy a pillangókba.
Aztán kirepülnek újra.
A psyché test is, lélek is.

A szó eredetileg annyit tesz: „lélek”.
De görögül „pillangót” is jelent.
Ezért gyakori, hogy lepke-alakú a lélek?

Férfi, vagy nő? Eldönthető? Női testű.
Lelke szerint most hímnemű.
De a lélek, az kétnemű.

Ami lélek szerint igaz,
az lehet test szerint is az?
És megfordítva hogy igaz?

Miért nő a hold, vagy a pillangó?
Mert folyton kül-alakot cserélnek?
Kiürülnek. Újratelnek. Mint a méhek.

Lehet, hogy nem is nők; kétneműek?
Mi véljük csak ősi női
princípiumoknak őket?

És a dibuk? Ó egész más.
Megszállottan bolyong nőből nőbe.
Férfiből férfiba. Nőből férfiba. Vagy

férfiakból nőkbe.
Mindegy neki. Nem tudja, merre jár.
Lénye, lényege, hogy elátkozott lélek.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Lélek fogy el, vagy a test?
Vagy a kettő egyszerre?
Vagy külön-külön jön értem
két különböző halál?

Arra gondoltam, hogy ne.
Hogy ne küldjön jeleket.
Maradjon meg titoknak.
Maradjon még idegen.

Megszállta az egómat.
Nem látok ki belőle.
Nem titkolja, hogy nem tudja.
Mért is titkolná előlem?

Meghalok? Nem halok?
Haldoklom. De élek.
Gondoltam: észrevesz.
Gondoltam: megérez.

Meghaltam? Haldoklom?
Döntsem el én magam?
Gondoltam: meghallgat.
Gondoltam: jelet ad.

Megtehetné: négy fülem van.
Négy, mint egy ős-androginnak.
Ha négy fül hegyezi magát,
nem történik tragédia.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Mint régen

Ahogy a lélekből kiszakad a test.

Ahogy a testből a lélek.

Ahogy ujjongó örömet érez.

Ahogy összeér két lélek, két test.

Ahogy közvetlenül az énből az énbe.

Az a szerelem, mint régen.

Országos Széchényi Könyvtár

Azt hittem Izland: a lelkek országa

Azt hittem: megint én vagyok.
Egy vers. Sok vers.
De a kötetem, az nem kell.
A lényem meg pláne nem.

Mindezt kemény, hivatalos hangon,
szerkesztőségi levélpapíron
közli velem.
Ahogy Plath-szal Alvarez.

Marad a test. Kegyeimet
osztogatom bőven. Bejön.
Megnéz. Gondosan körbejár. Jó a
hajam. Jók az esélyeim.

De a fejem fáj.
Ha én nem, majd más.
Ha nem más, egy másik más. Izland helyett
Szicília: egyszer használatos lány.

József Attila az életét ajánlja fel,
Flóra nyelvórára siet

Az *önmaga* – ha van ilyen.
Az *én* – tegyük fel, hogy igen.
Kinek-kinek a sajátja

a lakása. Felajánlja?
Mindhiába. Nincs bejárat.
Nincs kimenet. Öröködik az

énje felett. Jó étvágyat
külön-külön. Megköszönjük
külön-külön. Külön-külön

különbözünk. Hogy lehetne,
és ehetne két én együtt
és egyszerre, két önző, két

különböző? És ebben egy.

Elnyel, elfelejt

Józan, olcsó, puritán, megfontolt.
Irgy, rosszmájú, féltékeny, gonosz.
Falánk, ragadozó.

Összecsap két egó.
Ártó, gonosz varázs.
Két egó összecsap.

Elemében van mind-
kettő: külön-külön
gonoszkodhat.

Beszél, beszél.
Belefér a szóba.
Kitölti az egója.

Csak tudnám, hogy hogy fér bele ennyi.
Ennyi és csak ennyi.
Csak ez az egy van neki.

Ha legalább tudná! De nem.
Nem tudja. Honnan is tudná?
Fut az üres általános után.

Lélek műfaja a test.
Honnan ez
az ellent-

mondást nem tűrő hang?
Marad, ami volt: őszinte.
Nem mozdul a minősített-

sége alatt.
Kieltja az egója.
A másikat elfojtja.

Összpontosít és ellenáll.
Kettőnk közül ő elegáns.
Hogy vegyem rá, hogy vegyen észre?

Attól függ, mit kap cserébe.
Ajtót nem nyit. Utat nem mutat.
Szereti a butaságomat.

Tudom, mit fog mondani.
Őszinte, vagyis önző.
Saját egóján csüngő.

Folyton felhív.
Be nem áll a szája.
Ráteker az egójára.

97/1129

Fabó Kinga megjelent kötetei

A határon (esszék, 1987)

Anesztézia (versek, 1988)

A fül (versek, 1992)

Ellenfülbevaló (versek, 1994)

Fabó Kinga

Elég, ha én tudom

Úgy képezem, hogy egy verseskötetnek ugyanúgy szereplői vannak, mint ahogy egy regénynek. Szereplők, akiket kitaláltam, elképzeltem.

Akiket megszólaltatok. Kötetervemet újraolvasva kíváncsi lettem, mi történt szereplőimmal a versek megírása óta, milyeneknek látom őket most. Ebben a kötetben Mme Sztavrogin a központi figura. Mme Sztavrogin biztos kezű, kemény asszony. Sebész. Assián megszűrt lénye derűs.

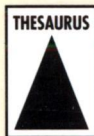
Emlékszem telt, mély hangjára. Mme Sztavrogin a hangra, a hangzásra különösen érzékeny. Talán ezzel függ össze az a képessége, hogy minden hangra emlékszik, amit valaha is hallott. Énjét soha nem érezteti.

Kilép a helyzetből, és a helyzet megy utána. Assiának csak egy énje van, és mindig azt használja. Monroe-nak nem lehet megjegyezni az arcát.

Miss Havisham finom, törékeny, nagyon szép arcú hölgy.

A fénykép kötetem borítóján azt illusztrálja, milyen lehetett régen. Azt hiszem Mme Sztavrogin és Miss Havisham jól megértének egymást. Szerettem volna egy képet Mme Sztavroginról is, de nem találtam olyat, ami megfelelt volna annak, ahogy őt elképzeltem.

A hangját viszont rögzítettem a versekben.

780,-Ft

ISBN 963-8038-31-4

9 789638 038319